

“Cenaze alayımıza eşlik etmek için değil, faşizmi ezmek için eylem birliği istiyoruz!”

29 Mayıs 1974 tarihinde uluslararası Troçkist lider Nahuel Moreno önderliğindeki akımın Arjantin seksiyonu PST [Sosyalist İşçi Partisi] Pacheco lokali, Triple A adlı faşist örgütün militanlarınca basıldı. 6 PST üyesi işçi ağır şekilde yaralanırken, 3 işçi faşistlerce kaçırıldı, işkenceden geçirilerek katledildi. Ülkedeki tüm sol ve işçi örgütlerini harekete geçiren ve Türkiye’de 7 TİP’li öğrencinin uğradığı katliamın Arjantin’deki muadili olan bu saldırı sonrası parti lokali önünde devasa bir cenaze töreni düzenlendi. Bu gösteri esnasında lokal balkonundan kitleye seslenen Nahuel Moreno, General Peron hükümetinin kanatları altında serpilmekte olan faşist güçlerin yükselişine dikkat çekiyor ve bu yükselişe karşı işçi hareketini faşizme karşı tek bir cephede birleştirmek ve kitle hareketinin savunma grupları oluşturulması çağrısında bulunuyordu. Nahuel Moreno’nun bu önemli konuşmasını aşağıda bulacaksınız.

Bu katliamda can veren işçi yoldaşlarımız; Mario Zidda, Oscar Dalmacio Mesa ve Antonio Mario Moses’in anıları önünde saygıyla eğiliyoruz. Sosyalizme dek daima! (İşçi Cephesi)

Öncelikle partimiz adına mücadelede düşen üç yoldaşımızın ailelerine en içten başsağlığı dileğimizi iletmek istiyorum. Bu üç yoldaşımız da, yalnızca bizim partimizin değil ama aynı zamanda ülkedeki tüm devrimci, antikapitalist ve antiemperyalist savaşçıların ve sınıflarının hatırasında yaşamaya devam edecekler. Fiziksel açıdan aramızdan ayrılmış olsalar da, daima yanı başımızda olmaya devam edecekler.

İkinci olarak bu üç yoldaşımızın da, devasa bir derinlik ve örneği temsil ettiklerini belirtmek isterim. Bunu bu üç militanın kişisel biyografilerinden yola çıkarak söylemiyorum. Zira her üçü de çok, öyle çok gençler ki asla olağanüstü bir

biyografiye sahip olmadılar. Ama tam da bu nedenle muazzam bir örneğin temsilcileriydiler. Mücadele azimleri, partileri ve ideolojileri ile tarihe geçtiler.

Yoldaşlarımız, meşru birer enternasyonalist, sosyalist ve devrimci oldukları için katledildiler ve bu nedenlerle sahipsiz değiller. Tam da bu nedenle, hepimizi ölümcül bir şekilde tehdit eden faşizm ve gerici darbe tehlikesi karşısında tüm sol hareketin temsilcileri olarak onların sahiplenilmelerini istiyoruz. Yoldaşlarımızın katline yol açan bu süreç bize göre, ünlü Jose Leon Suarez katliamı operasyonu ile paralellikler taşımakta. Sözünü ettiğimiz bu katliam nasıl o gün tetikçi olarak Libertador(1) darbesini işaret ediyorduyorsa, bugün bizim yoldaşlarımızın katledilmesi de General Peron'un Yeni Libertador hükümetini işaret etmektedir.

Üçüncü olarak ise yoldaşlar, bu acı günde bizimle dayanışma gösteren tüm parti ve örgütlere en içten duygularıyla teşekkür etmek istiyorum. Bu teşekkürü borç bildiğimiz ve nihai hedeflerimizin ortak olduğu kardeş sosyalist akımlarla, nihai hedeflerimizin ayrıştığı diğer akımlar arasında belirgin ayrımlar olduğunun bilincindeyiz. Buna karşın faşizm tehlikesi ve belasına karşı bugün bizlerle birlikte olmaları çok değerli. Bugün burada bizlerle aynı saflarda olan Hümanist, Demokratik ve Liberal akımlar, saygıyı hak eden üst düzey bir eylem birliği örneği sergilemekte.

Gün aynı zamanda partimizin yürütme kurulu adına bir çağrıda bulunmanın da günüdür; ülkede faşist bir yükselişin olduğu aşikâr. Bugüne dek, ne sol militanlara yönelik tek bir saldırıyla, ne komünist bir işçinin ölümüyle, ne işkencelerle ne JP [Peronist gençlik] militanlarının ne Monteneros militanlarının ne de bizim militanlarımızın katledilmesiyle yetinmediler asla. Bu bizim için hayli anlamlı bir noktaya işaret etmekte; zira bizzat mevcut hükümet faşizmi beslemekte. Kendilerine beyaz bir darbe hazırlamakta olan faşist çeteleri, bu hükümet semirtmekte. Dikkat edin bütün bu gelişmeler karşısında hükümet sanki dilini yutmuşçasına kör bir sessizlik içinde.

Bu tehlikeli yükseliş karşısında, inatla buradayız ve "Eylem Birliği" diye haykırıyoruz. Partimizi derin bir endişeye sevk eden şey ise, bu eylem birliğinin

mezarlığa dek bize eşlik etmekle mi sınırlı kalacağı, yoksa faşizm belasını ezmek ve yenilgiye uğratmak için sokaklarda filizlenecek bir “Eylem Birliğine” mi dönüştürüleceği. Bilinmelidir ki, cenaze alayımıza eşlik etmekten ibaret bir eylem birliği istemiyoruz. “Eylem Birliği”ni faşizmi ezmek ve ardından zafer geçişi yapmak için istiyoruz. Faşizm karşısında bu “Eylem Birliği’nin vazgeçilmez önemde olduğu düşüncesindeyiz. Ama bu birlik 5 -10 yıl ile sınırlı tutulamaz. Faşist çeteler şu ana dek harekete geçtikleri gibi gelecekte de sistematik olarak bize saldırmaya devam edecekler. JP, Komünist Parti ya da bizim partimiz PST arasında bir ayrım gözetmiyorlar. Faşizmin temel hedefi tüm örgütlü gücü imha etmektir. Bize Şili deneyiminin, dünya deneyiminin öğrettiği çok önemli bir sonucu vurgulamanın zamanı gelmiştir yoldaşlar; faşizm seçimler aracılığıyla yenilgiye uğratılamaz. Faşizm cepheler aracılığıyla da yenilgiye uğratılamaz; Şili’de faşizmin ilk darbesiyle avuçtan kayıp giden su gibi düşen Allende’nin büyük seçimci cephesinin akıbeti karşımızda bir örnek olarak duruyor. Faşizmle tartışılmaz zira politik ve entelektüel bir akım değildir. Faşizm yalnızca onların kullandığı metotlarla sokakta yenilgiye uğratılabilir yoldaşlar.

Eğer Komünist Parti’den, JP’den, bizim partimiz PST’den düşen yoldaşlarımızı onurlandırmak istiyorsak kendi sonuçlarımızı ortaya koymak zorundayız. Şili’de faşizmin bize öğrettiği yoldaşlar, onlar bizi imha etmeden, onları durdurmak zorunda olduğumuzdur. Bu nedenle partimizin önderliği, bütün akımları gelecek Çarşamba günü saat 19.00’da merkezi lokalimizdeki toplantıya davet etmektedir. Hedefimiz, ülkedeki faşist çeteleri nihai olarak ezeceğimiz bir araç olarak işçi ve emekçilerden oluşacak antifaşist savunma birlikleri inşa etmek olmalıdır.(2)

Dipnotlar:

1.) Libertador darbesi; 16 Eylül 1955 tarihinde General Juan Peron’un ikinci başkanlık dönemine son veren askeri ve sivil ayaklanma.

2.) Moreno’nun bu çağrısı ne yazık ki kabul görmedi. “Eylem Birliği” mezarlığa kadar sürecek ve 1976 yılında gelen Videla darbesi ile 1983 yılına dek, içinde 100’den fazla PST militanının da bulunduğu yaklaşık 40 bin devrimcinin ağır

işkencelerden geçirilerek imha edilmesiyle sonuçlanacaktı.